ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1952

Vyhlásené: 18.11.1952 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

68.

Z á k o n

zo dňa 30. októbra 1952,

ktorým sa mení a doplňuje občiansky súdny poriadok.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Čl. I.

Zákon č. 142/1950 Sb., o konaní v občianskych právnych veciach (občiansky súdny poriadok) sa mení a doplňuje takto:

1. V § 1 odsek 1 sa slová „Zákon o konaní v občianskych právnych veciach upravuje konanie pred občianskymi súdmi“ nahradzujú slovami „Občiansky súdny poriadok upravuje konanie v občianskych právnych veciach pred všeobecnými súdmi“.

2. § 3 znie:

„Právomoc všeobecných súdov.

V občianskych právnych veciach, pokiaľ nie sú vyňaté z právomoci všeobecných súdov, rozhodujú v prvej stolici ľudové súdy, v druhej stolici krajské súdy. Ak rozhodol na základe prikázania Najvyššieho súdu (§ 18) v prvej stolici krajský súd, rozhoduje v druhej stolici Najvyšší súd. V ktorých ďalších prípadoch rozhoduje Najvyšší súd, ustanoví zákon.

3. § 6 odsek 3 znie: „Ak je na začatie konania potrebný návrh, môže taký návrh urobiť aj prokurátor, ak sa domnieva, že to vyžaduje ochrana záujmov štátu alebo pracujúcich. Účastníkom konania je potom aj prokurátor; nie je však oprávnený na procesné úkony, ktorými sa nakladá s predmetom konania."

4. § 18 znie:

„Na návrh generálneho prokurátora alebo predsedu Najvyššieho súdu môže si Najvyšší súd zo závažných dôvodov od každého súdu prvej alebo druhej stolice vyžiadať ktorúkoľvek vec a sám o nej rozhodnúť alebo ju prikázať na rozhodnutie ktorémukoľvek inému súdu tej istej alebo vyššej stolice; súd, ktorý potom vo veci rozhoduje, spravuje sa predpismi o konaní platnými pre súd, od ktorého bola vec vyžiadaná.“

5. § 19 znie:

„Spory o príslušnosť medzi ľudovými súdmi, ako aj spory o právomoc medzi ľudovými súdmi a osobitnými súdmi s právomocou v občianskych právnych veciach rozhoduje krajský súd, v obvode ktorého majú tieto súdy svoje sídlo; inak rozhoduje Najvyšší súd.“

6. § 20 znie:

„O prikázaní veci inému súdu (§ 17), o tom, či má byť nejaká vec vyžiadaná a rozhodnutá Najvyšším súdom alebo prikázaná inému súdu (§ 18), ako aj v sporoch o príslušnosť a v sporoch o právomoc (§ 19) sa rozhoduje bez ústneho pojednávania.“

7. § 29 odsek 3 sa vypúšťa.
8. § 31 znie:

„Zastupovanie štátu.

(1) Za štát (štátne ústavy, zariadenia) koná pred súdom orgán štátnej správy, ktorého sa vec týka.

(2) Za tento orgán pred súdom v zastúpení štátu (štátnych ústavov a zariadení) koná osoba na to podľa príslušných predpisov povolaná alebo zamestnanec tohto orgánu ním určený; tento orgán môže byť na svoju žiadosť zastúpený aj iným orgánom štátnej správy, advokátom alebo iným zmocnencom.“

9. § 32, ktorého nadpis sa umiesťuje pod paragraf, znie:

„(1) Zmocnencom môže byť každá svojprávna osoba, ktorá je občiansky bezúhonná a nie je pokútnikom. Nemôže však ním byť ten, kto bol pozbavený práva vykonávať advokáciu, iba ak ide o zastupovanie jeho manžela alebo inej osoby, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti ako člen rodiny.

(2) Zmocnencom môže byť i jednotná odborová organizácia, ak ide o zastupovanie jej člena; za ňu môžu na súde v zastúpení účastníka konať aj jej zamestnanci.“

10. Doterajší § 31 sa stáva paragrafom 33; doterajší paragraf 33 sa vypúšťa.
11. V § 57 sa vypúšťajú v odseku 1 písm. b) slová „alebo rozhodcovského“, v odseku 3 slová „alebo rozhodcovský“.
12. § 127 znie:

„(1) Každý účastník znáša sám trovy spojené so svojimi procesnými úkonmi a trovy úkonov, ktoré v jeho záujme nariadil súd z úradnej povinnosti; trovy spojené s ustanovením a činnosťou opatrovníka znáša ten, kto dal podnet na jeho ustanovenie, a ak tu taký podnet nie je, ten, v záujme koho bol opatrovník ustanovený.

(2) Pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak, znášajú účastníci tieto trovy bez nároku na ich náhradu.“

13. § 128 odsek 2 znie:

„(2) Ak tento preddavok nebol včas zložený, súd posúdi, či sa má zamýšľaný úkon predsa vykonať, alebo či sa má od neho upustiť; ak sa procesný úkon vykoná, znáša síce štát trovy s ním spojené, ale vymáha ich od účastníka exekúciou.“

14. § 129 znie:

„(1) Súd prizná účastníkovi náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo obranu práva, včítane trov právneho zastúpenia, ak účastník mal proti odporcovi plný úspech vo veci.

(2) Ak mal účastník vo veci len čiastočný úspech, súd tieto trovy pomerne rozdelí, poprípade ich vzájomne zruší.

(3) I keď mal účastník vo veci len čiastočný úspech, môže mu súd priznať náhradu všetkých týchto trov, ak mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti svojho nároku, alebo ak záviselo určenie výšky jeho nároku od voľného uváženia súdu alebo od znaleckého posudku.“

15. V § 133, ktorého doterajší text sa označuje ako odsek 1, vkladajú sa za slovo „prokurátora“ slová „ktorý vstúpil do konania podľa § 6 ods. 1.“
16. K § 133 sa pripojuje odsek 2 tohto znenia:

„(2) Trovy spojené s procesnými úkonmi prokurátora, ktorý podal návrh na začatie konania podľa § 6 ods. 3, znáša štát; ak sa účastník, v záujme ktorého prokurátor urobil návrh na začatie konania, správal v konaní nečinne, má namiesto neho štát nárok na náhradu trov alebo povinnosť ich nahradiť.“

17. Za § 139 sa vkladá § 139a tohto znenia:

„Ak zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov, advokát, je ten, komu bola uložená náhrada trov konania, povinný ich zaplatiť advokátskej poradni. Na pohľadávke trov prisúdených účastníkovi má advokátska poradňa záložné právo a môže takú pohľadávku od dlžníka vymáhať vlastným menom. Dlžník si môže započítať len tie trovy, ktoré mu boly v tom istom konaní prisúdené proti účastníkovi, ktorého advokát zastupoval; to však neplatí, ak je povinný trovy nahradiť štát (štátny ústav, zariadenie).“

18. § 142 odsek 1 druhá veta znie:

„Zástupca sa ustanovuje buď z radov sudcov, alebo iných justičných zamestnancov na to spôsobilých, alebo z advokátov; ak bol za zástupcu ustanovený advokát, určí ho vedúci súdom označenej advokátskej poradne.“

19. K § 142 sa pripojuje odsek 3 tohto znenia:

„(3) Ten, komu bol podľa odseku 1 ustanovený zástupca, nie je povinný, pokiaľ nie je ďalej inak ustanovené, zaplatiť trovy svojho právneho zastúpenia. Ak sa mu prizná nárok na náhradu trov, tvorí odmena za zastupovanie, ak bol za zástupcu ustanovený advokát, súčiastku trov konania.“

20. Za § 144 sa vkladá § 144a tohto znenia:
„Pokiaľ nie je ustanovené inak, znáša štát bez nároku na náhradu

a) výdavky na súdne úkony, ak bol účastník od týchto výdavkov oslobodený;

b) nevyhnutné výdavky zástupcu ustanoveného podľa § 142 ods. 1 alebo § 144 ods. 1.“

21. § 146 odsek 1 a 2 znejú:

„(1) Ak bolo odporcovi účastníka oslobodeného od súdnych poplatkov a preddavkov uložené celkom alebo zčasti nahradiť trovy, súd určí okrem trov alebo ich časti, ktoré má odporca účastníkovi nahradiť, osobitne aj trovy alebo ich časť (včítane súdneho poplatku), ktoré má odporca, ak nebol tiež od poplatkov a preddavkov oslobodený, zaplatiť štátu; toto ustanovenie sa použije primerane aj na náhradu potrebných výdavkov a odmeny za zastupovanie, ak bol účastníkovi ustanovený zástupca podľa § 142 ods. 1 alebo § 144 ods. 1.

(2) Ak sa konanie medzi týmito účastníkmi skončilo súdnou pokonávkou, je pre určenie trov (včítane súdneho poplatku), ktoré má odporca oslobodeného účastníka zaplatiť štátu, rozhodujúci obsah súdnej pokonávky vo veci samej.“

22. V § 172 odsek 1 sa slová „okresného súdu“ nahradzujú slovami „súdu prvej stolice“.

23. § 173 odsek 2 sa doplňuje slovami „alebo do zápisnice na súde, ktorý nie je príslušný (§ 175 ods. 2)“.

24. § 175 znie:

„(1) Odvolanie možno podať písomným podaním alebo ústne do zápisnice; advokát, i keď je sám účastníkom, môže podať odvolanie len písomne.

(2) Odvolanie sa podáva na súde, ktorý vyniesol rozsudok. Ak sa odvolanie podá na inom súde, postúpi ho tento súd ihneď príslušnému súdu.“

25. K § 177, ktorého doterajší text po vypustení vety za bodkočiarkou sa označuje ako odsek 1, pripojuje sa odsek 2 tohto znenia:

„(2) Ak dôjde ku vzatiu späť návrhu na začatie konania po vyhlásení rozsudku súdom prvej stolice a ak prizná odvolací súd vzatiu späť účinnosť, zruší aj rozsudok súdu prvej stolice.“

26. § 180 odsek 1 prvá veta znie:

„V prípadoch uvedených v § 179 ods. 1 odmietne odvolací súd odvolanie usnesením bez ústneho pojednávania, i keď podmienky odmietnutia zistí sám pred nariadením ústneho pojednávania.“

27. § 183 odsek 2 znie:

„(2) Účastníci môžu až do skončenia odvolacieho pojednávania svoje návrhy vo veci samej, urobené na súde prvej stolice, zmeniť, ak výsledky konania na odvolacom súde v súvislosti s výsledkami konania na súde prvej stolice môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu.

28. § 186 odsek 1 znie:

(1) Odvolací súd môže usnesením zrušiť rozsudok súdu prvej stolice a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a na rozhodnutie, najmä ak sa súd prvej stolice nezaoberal v podstatných bodoch skutkovým stavom veci."

29. V § 190 sa slová „okresného súdu" nahradzujú slovami „súdu prvej stolice".

30. Doterajší text § 191 sa stáva odsekom 1 a k nemu sa pripojuje odsek 2 tohto znenia:

„(2) Sťažnosť proti usneseniam dožiadaného súdu, pokiaľ ju zákon nevylučuje, je prípustná, ak ide o právnu pomoc žiadanú cudzozemským súdom (úradom)".

31. § 210 znie:

„(1) Proti právoplatnému rozhodnutiu ktoréhokoľvek súdu v občianskych právnych veciach môže generálny prokurátor alebo predseda Najvyššieho súdu podať sťažnosť pre porušenie zákona, ak sa domnieva, že v konaní alebo pri rozhodovaní bol porušený zákon.

(2) Pre chyby v konaní možno podať sťažnosť pre porušenie zákona iba vtedy, ak bolo rozhodnuté o veci, ktorá nepatrí do právomoci československých súdov alebo aspoň všeobecných súdov, alebo ak chyby v konaní mohly mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

(3) Sťažnosť pre porušenie zákona nemožno podať proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu o sťažnosti pre porušenie zákona."

32. § 211 odsek 2 písm. c) znie:

„c) určité vyjadrenie, či sa navrhuje iba výrok, že bol porušený zákon, alebo aj zrušenie pôvodného rozhodnutia."

33. § 211 odsek 3 znie:

„(3) Až do rozhodnutia o sťažnosti možno meniť jej dôvody a návrh."

34. § 212 znie:

„Vyžadovanie súdnych spisov.

Generálny prokurátor aj predseda Najvyššieho súdu si môžu vyžiadať od ktoréhokoľvek súdu spisy, aby mohli posúdiť, či sú tu dôvody na podanie sťažnosti pre porušenie zákona.

35. V § 213 sa slová „ak generálny prokurátor navrhuje aj zrušenie alebo zmenu pôvodného rozhodnutia“ nahradzujú slovami „ak navrhuje generálny prokurátor alebo predseda Najvyššieho súdu aj zrušenie pôvodného rozhodnutia.“

36. § 215 znie:

„(1) Najvyšší súd v rozsudku buď vysloví, že bol porušený zákon, alebo sťažnosti nevyhovie; ak bol porušený zákon rozhodnutiami niekoľkých súdov, uvedie vždy, ktoré súdy zákon porušily. Rozsudok musí byť odôvodnený; Najvyšší súd ho doručí generálnemu prokurátorovi, a ak je to možné, aj účastníkom alebo ich právnym nástupcom.

(2) Ak to navrhne pred rozhodnutím generálny prokurátor alebo predseda Najvyššieho súdu, ktorý podal sťažnosť, Najvyšší súd zruší v rozsudku aj rozhodnutie, ktorým bol zákon porušený, poprípade aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

(3) Ak Najvyšší súd nerozhodol o zrušení už podľa odseku 2, môže účastník alebo jeho právny nástupca také zrušenie navrhnúť do pätnástich dní odo dňa doručenia rozsudku (odsek 1). Návrh sa podáva na Najvyššom súde písomným podaním alebo ústne do zápisnice. Návrh sa považuje za platne podaný, ak bol podaný v lehote na súde prvej alebo druhej stolice, alebo do zápisnice na inom súde, ktorý nie je príslušný; ak bol návrh podaný na niektorom z týchto súdov, postúpia ho ihneď Najvyššiemu súdu. O návrhu na zrušenie rozhoduje Najvyšší súd bez ústneho pojednávania.“

37. § 216 znie:

„Konanie po rozhodnutí Najvyššieho súdu.

Ak Najvyšší súd zrušil rozhodnutie, ktorým bol porušený zákon, poprípade aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 215 ods. 2 a 3), uvedie vo svojom rozhodnutí aj to, či a aké opatrenie má urobiť súd, ktorý zákon porušil. Pri novom rozhodnutí sú súdy viazané právnym názorom Najvyššieho súdu; v tomto rozhodnutí rozhodnú aj o trovách pôvodného konania.“

38. V § 217 sa slová „Okrem prípadu uvedeného v § 216“ nahradzujú slovami „Okrem prípadov, keď dôjde k zrušeniu pôvodného rozhodnutia“.

39. V nadpise a texte § 218 sa vypúšťajú slová „alebo zmenu“ a slová „alebo zmeny“.

40. § 234 znie:

„Vzatie návrhu na začatie konania zpät nevyžaduje, aby mu súd priznal účinnosť.“

41. § 246 odsek 1 znie:

„(1) Senát koná a rozhoduje o výchove a výžive detí (s výnimkou poskytovania štátneho detského príspevku), o úprave styku rodičov s deťmi, o povolení uzavrieť manželstvo (§ 252), o schvaľovaní dôležitých úkonov poručníka za poručenca (§ 256), o odvolaní poručníka, o priezvisku, poprípade aj o mene dieťaťa, o výkone rodičovskej moci, o všetkých jej obmedzeniach a o jej zániku.“

42. Za § 251 sa vkladá § 251a tohto znenia:

„Výkon niektorých rozhodnutí.

Proti tomu, kto sa dobrovoľne nepodrobí rozhodnutiu súdu o rodičovskej moci, výchove detí, styku s nimi alebo o ich umiestení, použije súd uvedený v § 244 pre výkon tohto rozhodnutia vhodné donucovacie prostriedky. Týmito prostriedkami, pokiaľ ostatné prostriedky podľa okolností prípadu nepostačujú, môžu byť aj pokuty do výšky 5.000 Kčs za každé jednotlivé neposlúchnutie súdu, poprípade aj nútené predvedenie dieťaťa k rodičovi (umiestenie dieťaťa a pod.); vymožené pokuty pripadajú štátu.“

43. K § 262, ktorého text sa označuje ako odsek 1, pripojuje sa odsek 2 tohto znenia:

„(2) Predchádzajúce ustanovenia o príslušnosti, obsadení súdu a konaní použijú sa primerane aj pre poskytovanie štátneho detského príspevku osobám starším ako osemnásť rokov a pre rozhodovanie o ochrannej výchove takých osôb vo výchovniach dorastu.“

44. Doterajší § 279 sa stáva paragrafom 278.

45. § 279 znie:

„Ak v konaní o zistenie otcovstva žalovaný uzná svoje otcovstvo, vypočuje súd matku, pokiaľ je jej súhlas s uznaním potrebný, alebo pokiaľ sama o zistenie otcovstva nežaluje, či s uznaním súhlasí; ak súhlasí, súd konanie o zistenie otcovstva zastaví.“

46. Doterajší § 278 sa stáva paragrafom 280 a označuje sa ako odsek 1; k nemu sa pripojujú odseky 2 a 3 tohto znenia:

„(2) Po uplynutí lehôt určených na zapretie otcovstva zákonom o rodinnom práve môže generálny prokurátor, ak sa domnieva, že to vyžaduje všeobecný záujem, podať žalobu o zapretie otcovstva voči otcovi, matke a dieťaťu. Ak niektorý z nich nie je nažive, môže o zapretie otcovstva žalovať ostatných z nich; ak nie je nažive nikto z nich, môže žalovať opatrovníka, ktorého súd pre túto vec ustanoví.

(3) Pre konanie o zapretie otcovstva platia primerane ustanovenia druhého dielu.“

47. § 285 znie:

„Toho, kto má byť pozbavený svojprávnosti, majú vyšetriť zpravidla dvaja znalci.“

48. V § 289 odsek 3 sa vypúšťa druhá veta.

49. § 293 odsek 1 znie:

„(1) Súd, v obvode ktorého je ústav, začne z úradnej povinnosti konanie o povolenie držať v ústave a rozhodne o ňom pokiaľ možno do tridsiatich dní po tom, čo mu došlo oznámenie podľa § 292. Toto konanie súd nezačne, ak prijatie do ústavu nariadil súd alebo prokurátor.“

50. V § 301 odsek 3 sa vypúšťajú slová „a aspoň raz vo výťahu v dennej tlači“.

51. V § 305 sa veta za bodkočiarkou vypúšťa.

52. V § 308 odsek 2 sa vypúšťajú slová „a prokurátor“.

53. K § 315 sa pripojuje ďalšia veta tohto znenia:

„Predaj vecí sa vykoná podľa obdoby § 564a, iba ak súd rozhodne o inom spôsobe predaja.“

54. V § 317 sa vypúšťa prvá veta a z druhej vety slovo „aj“.

55. Za § 317 sa vkladá § 317a tohto znenia:

„Pre účely konania o prejednanie dedičstva môže súd ustanoviť opatrovníkov všetkým dedičom, odkazovníkom a iným účastníkom, pokiaľ už nemajú zákonného zástupcu, aj ak by na ustanovenie opatrovníkov bol podľa § 244 príslušný iný súd.“

56. § 323 druhá veta sa vypúšťa.

57. § 324 druhá veta znie: „Súčasne ich poučí, že môžu do jedného mesiaca, ak neurčil súd dlhšiu lehotu, odmietnuť dedičstvo, a aké sú náležitosti a následky odmietnutia.“

58. V § 326 odsek 1 sa vypúšťajú slová „v prítomnosti zapisovateľa“.

59. § 330 odsek 1 znie:

„(1) Súd určí všeobecnú cenu majetku v čase poručiteľovej smrti, sumu dlhov a čistú cenu dedičstva; pritom tiež uvedie, či a akým spôsobom sa odchýlil od sostaveného súpisu.“

60. V § 334 písm. e) sa slová „sa majú“ zamieňajú za slovo „možno“.

61. K § 335 sa pripojuje odsek 3 tohto znenia:

„(3) Ak sa dedičia nedohodnú o prevzatí veci, ktorá podľa zákona nemôže byť v spoluvlastníctve dvoch alebo viac osôb, nariadi súd prejednávajúci dedičstvo predaj takej veci; predaj sa vykoná podľa obdoby § 564.“

62. § 337 odsek 3 sa vypúšťa.

63. § 368 prvá veta znie: „Súd vyzve príslušný orgán štátnej správy, aby sa vyjadril o prihlásených nárokoch.“

64. § 389 znie:

„(1) V návrhu na privolenie k výpovedi alebo na zrušenie nájomného pomeru bez výpovede treba uviesť i predmet nájmu a výpovednú lehotu alebo čas, kedy má byť zrušený nájomný pomer bez výpovede.

(2) Návrh treba nájomníkovi doručiť do vlastných rúk. Spočívanie konania je prípustné. Pred rozhodnutím vo veci je súd povinný dať príležitosť miestnemu národnému výboru, aby sa mohol vyjadriť.

(3) Právoplatné privolenie k výpovedi nahrádza výpoveď; v rozsudku, ktorým sa privoľuje k výpovedi, určí súd čas, kedy sa nájomný pomer skončí a kedy má nájomník odovzdať predmet nájmu, tak, ako by výpoveď bola daná na najbližšie výpovedné obdobie. Súd určí v rozsudku čas, kedy sa nájomný pomer skončí a kedy má nájomník odovzdať predmet nájmu, aj vtedy, ak ide o zrušenie nájomného pomeru bez výpovede.“

65. § 394 znie:

„(1) Súdy rozhodujú o opravných prostriedkoch proti výmerom Ústrednej národnej poisťovne a Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia, pokiaľ konanie o opravných prostriedkoch nie je upravené inak.

(2) Pre účely súdneho konania vo veciach dôchodkového poistenia (pripoistenia a penzijného nadlepšenia) posudzujú sa ako orgány Štátneho dôchodkového zabezpečenia aj

a) okresné národné poisťovne, ak opravný prostriedok smeruje proti ich výmerom alebo ak zastupujú Štátny úrad dôchodkového zabezpečenia v konaní o opravnom prostriedku proti jeho výmerom;

b) penzijné nadlepšovacie zariadenia, ak opravný prostriedok smeruje proti ich výmerom.“

66. § 395 znie:

„(1) Rozhodovať o opravných prostriedkoch proti výmerom Ústrednej národnej poisťovne prislúcha súdu, v obvode ktorého je sídlo poisťovne (ústredne alebo inej organizačnej zložky Ústrednej národnej poisťovne), ktorá vydala výmer. Ak opravný prostriedok podáva poistenec (jeho rodinný príslušník alebo pozostalý), môže miesto tohto súdu voliť svoj všeobecný súd.

(2) Rozhodovať o opravných prostriedkoch proti výmerom Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia (Slovenského úradu dôchodkového zabezpečenia alebo iných orgánov) prislúcha súdu v sídle krajského súdu, v obvode ktorého má všeobecný súd ten, kto podáva opravný prostriedok.“

67. § 396 znie:

„(1) Opravný prostriedok proti výmeru Ústrednej národnej poisťovne alebo Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia sa podáva návrhom s náležitosťami podľa § 43.

(2) Návrh treba podať do tridsiatich dní odo dňa doručenia výmeru. Ak navrhovateľ pred uplynutím tejto lehoty požiada Štátny úrad dôchodkového zabezpečenia o oznámenie výpočtu dôchodkovej dávky, počíta sa lehota až odo dňa doručenia tohto výpočtu navrhovateľovi.

(3) Návrh sa podáva písomne vo dvoch vyhotoveniach alebo ústne do zápisnice, a to na príslušnom súde alebo u okresnej národnej poisťovne, v obvode ktorej má navrhovateľ svoje bydlisko alebo sídlo. Návrh smerujúci proti výmeru Ústrednej národnej poisťovne sa považuje za platne podaný, i keď bol podaný na inom než príslušnom súde alebo u inej než príslušnej organizačnej zložky Ústrednej národnej poisťovne. Návrh smerujúci proti výmeru Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia sa považuje za platne podaný, i keď bol podaný u tohto úradu alebo u toho jeho orgánu, ktorý výmer vydal.

(4) Nepríslušná organizačná zložka Ústrednej národnej poisťovne alebo Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia, u ktorej bol návrh podaný, je povinná ho bez odkladu postúpiť príslušnému súdu.“

68. § 397 odsek 1 znie:

„(1) Príslušný súd doručí návrh poisťovni, ktorá výmer vydala. Poisťovňa môže návrhu do tridsiatich dní odo dňa jeho doručenia vyhovieť. Ak tak neurobí, podá súdu o veci v tej istej lehote vyjadrenie. Ak poisťovňa návrhu vyhovie, oznámi to súdu, ktorý konanie zastaví a rozhodne o náhrade navrhovateľových trov.“

69. K § 397 sa pripojuje odsek 3 tohto znenia:

„(3) Ustanovenia odseku 1 a 2 sa použijú primerane, ak sa návrh týka opravného prostriedku proti výmeru Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia.“

70. § 398 odsek 1 znie:

„(1) O opravnom prostriedku proti výmeru Ústrednej národnej poisťovne alebo Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia, ktorým sa rozhoduje o dávke z poistenia (penzijného nadlepšenia, pripoistenia) alebo o rodinnom prídavku, rozhoduje sa po ústnom pojednávaní.“

71. § 399 znie:

„(1) V prípadoch uvedených v § 398 ods. 1 sú účastníkmi konania navrhovateľ a Ústredná národná poisťovňa, poprípade Štátny úrad dôchodkového zabezpečenia.

(2) V prípadoch uvedených v § 398 ods. 2 sú účastníkmi konania Ústredná národná poisťovňa, poprípade Štátny úrad dôchodkového zabezpečenia, a každý, komu bol doručený výmer, proti ktorému opravný prostriedok smeruje.“

72. V § 400 sa za slová „Ústrednej národnej poisťovne" vkladajú slová „alebo Štátneho úradu dôchodkového zabezpečenia".

73. V § 401 sa za slová „Ústrednej národnej poisťovni" vkladajú slová „alebo Štátnemu úradu dôchodkového zabezpečenia".

74. Za § 408 sa vkladá § 408a tohto znenia:

„Československá právnická osoba môže podať žalobu aj na súde svojho sídla, ak sa žaloba týka právnych pomerov založených smluvou, ktorú uzavrela pri plnení svojich úloh."

75. K § 409 sa pripojuje odsek 3 tohto znenia:

„(3) Osoby, ktoré nemajú iný príslušný súd v Československej republike, môže československá právnická osoba žalovať aj na súde svojho sídla, ak sa žaloba týka ich právnych pomerov."

76. K § 423 odsek 1 sa pripojuje ďalšia veta tohto znenia:

„Ak chce žalobca alebo žalovaný napádať iba rozhodnutie o trovách, môžu tak urobiť iba sťažnosťou v lehote troch dní."

77. K § 425 odsek 3 sa pripojuje ďalšia veta tohto znenia:

„Neskoro podaný odpor sudca odmietne bez ďalšieho konania."

78. § 428 odsek 2 písm. a) až c) znie:

„a) vykonateľné rozhodnutie ktoréhokoľvek súdu v občianskych právnych veciach;

b) vykonateľné rozhodnutie ktoréhokoľvek súdu v trestných veciach, ktoré postihuje majetok alebo priznáva občiansky právny nárok;

c) vykonateľné rozhodnutie prokurátora v trestných veciach, ktoré postihuje majetok."

79. § 441 odsek 3 znie:

„(3) O námietkach proti exekúcii, smerujúcich proti exekučnému titulu uvedenému v § 428 ods. 2 písm. g) až i), ktorý je podkladom exekúcie, rozhoduje orgán štátnej správy, u ktorého vznikol exekučný titul, okrem prípadu, že exekučným titulom je výmer alebo výkaz nedoplatkov poistného národného poistenia."

80. K textu § 446, ktorý sa označuje ako odsek 1, pripojuje sa odsek 2 tohto znenia:

„(2) Rozhodnutie o trovách exekučného konania je v exekúcii, o ktorú ide, vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť."

81. § 521 odsek 2 znie:

„(2) Ak sa na dražené veci nenajde kupec, nariadi súd opätovnú dražbu. Veci, na ktoré sa nenajde kupec ani pri opätovnej dražbe, môže vymáhajúci veriteľ prevziať do pätnástich dní po upovedomení o bezvýslednosti dražby za dve tretiny odhadnej alebo úradne určenej ceny. Súd odoprie vymáhajúcemu veriteľovi prevzatie vecí, ak sú proti prevzatiu dôvodne námietky; medzi niekoľkými vymáhajúcimi veriteľmi inak na prevzatie ochotnými rozhoduje poradie ich záložného práva. Ak dôjde k prevzatiu, zanikajú exekučné záložné práva tých vymáhajúcich veriteľov, ktorí poradím prejímateľa predchádzajú a taktiež neboli na prevzatie ochotní; inak má predaj uskutočnený prevzatím tie isté účinky ako predaj na dražbe. Ak neprevezme veci ani jeden z vymáhajúcich veriteľov, alebo ak sa prevzatie všetkým na to ochotným právoplatne odoprie, zanikne exekučné záložné právo všetkých vymáhajúcich veriteľov."

82. V § 529 písm. b) sa slovo „odpočivné" zamieňa slovami „dôchodky z dôchodkového zabezpečenia a platy im naroveň postavené".

83. § 530 odsek 3 znie:

„(3) Exekúcia na pohľadávky roľníkov a jednotných roľníckych družstiev z povinných dodávok poľnohospodárskych výrobkov štátu je prípustná len v rozsahu a za podmienok, ktoré určí nariadením minister spravodlivosti po dohode so zúčastnenými ministrami."

84. K § 530 sa pripojuje odsek 4 tohto znenia:

„(4) Exekúcia na pracovnú odmenu chovancov výchovní dorastu a osôb, na ktorých sa vykonáva trest odňatia slobody, je prípustná len v rozsahu, ktorý určí minister spravodlivosti po dohode so zúčastnenými členmi vlády."

85. § 533 písm. b) znie:

„pohľadávky štátu z poskytovania štátneho detského príspevku;"

86. Za § 542 sa vkladá § 542a tohto znenia:

„Povinnosti poddlžníka.

(1) Poddlžník je povinný do tridsiatich dní od doručenia výzvy súdu, urobenej na návrh vymáhajúceho veriteľa, oznámiť súdu,

a) či dlžník má proti nemu pohľadávku, ktorej zexekvovanie bolo navrhnuté, z akého dôvodu a v akej výške,

b) aký plat má u neho dlžník, či v tomto plate nastaly zmeny a aké a od ktorého času.

(2) Ak ide o exekúciu na plat, poddlžník je povinný oznámiť súdu do tridsiatich dní aj to, že dlžník nie je alebo prestal byť u neho zamestnaný, a ak mu je známa, aj adresu nového zamestnávateľa; na túto povinnosť sa poddlžník upozorní už v usnesení, ktorým sa nariaďuje exekúcia.

(3) Ustanovenie odseku 2 sa použije obdobne aj na tie prípady, keď sa nárok na plat (§ 529) nezakladá na pracovnom (učebnom) pomere."

87. Za § 564 sa vkladá § 564a tohto znenia:

„Exekúcia na vymoženie nároku na rozdelenie spoločnej hnuteľnej veci predajom.
Exekučné rozdelenie spoločnej hnuteľnej veci predajom sa vykoná podľa ustanovení o dražbe hnuteľných vecí s týmito odchýlkami:

a) odhad sa koná, iba ak odhadná cena nie je určená v exekučnom titule alebo dohodou všetkých spoluvlastníkov;

b) najnižším podaním je odhadná cena, ak nie je v exekučnom titule alebo dohodou všetkých spoluvlastníkov určené niečo iné;

c) ustanovenie, že ťarchy, viaznuce na veci proti vydražiteľovi zanikajú, tu neplatí."

88. Za § 566 sa vkladá § 566a tohto znenia:

„Exekúcia na vymoženie nároku na nezastupiteľný čin povinnej strany.
Ak je povinná strana podľa exekučného titulu povinná vykonať nejaký čin, ktorý nemôže vykonať iná osoba a ktorého vykonanie závisí od vôle povinnej strany, vykoná sa exekúcia tak, že sa jej po nariadení exekúcie, v ktorej sa pohrozí ukladaním pokút za nevykonanie činu v určenej lehote, uloží na návrh vymáhajúceho veriteľa stále väčšia pokuta až do úhrnnej sumy 50.000 Kčs. Vymožené pokuty pripadajú štátu."

89. K § 569 odsek 1 sa pripojuje druhá veta tohto znenia:

„Ak však ide o exekúciu vyprataním bytu, nariadi súd exekúciu pre trovy, ktoré vzniknú vymáhajúcemu veriteľovi v exekučnom konaní, až potom, keď nariadi jej výkon."

90. § 612 odsek 2 prvá veta znie:

„Ak nie je ani jeden z manželov československým občanom, je tunajší súd príslušný, ak aspoň jeden z manželov má v Československej republike bydlisko alebo pobyt."

91. § 613 odsek 3 znie:

„(3) Ak osoba, ktorá je povinná uhradiť osobné potreby maloletého, má v Československej republike bydlisko alebo pobyt, československý súd je príslušný upraviť jej povinnosť poskytovať úhradu na osobné potreby, i keď maloletý nie je československým občanom a nemá bydlisko alebo pobyt v Československej republike."

92. K § 613 sa pripojuje odsek 4 tohto znenia:

„(4) Ustanovenie odsekov 1 až 3 platia primerane aj pre starostlivosť o maloletého v rodičovskej moci a pre opatrovanca."

93. § 648 znie:

„(1) Strany sa môžu dohodnúť, že o veciach uvedených v § 404 ods. 1 má namiesto súdu rozhodovať jeden alebo viac rozhodcov; rozhodcovská smluva sa môže týkať ako jednotlivej veci (smluva o rozhodcovi), tak všetkých vecí, ktoré by v budúcnosti vznikly z určitého právneho pomeru (rozhodcovská doložka). Rozhodcovská smluva sa musí stať písomne.

(2) Rozhodcovskú smluvu možno uzavrieť len vtedy, ak aspoň jednou zo strán je československá právnická osoba; toto obmedzenie neplatí, ak nie je ani jedna zo strán československým občanom alebo československou právnickou osobou.“

94. Za § 648 sa vkladajú §§ 648a a 648b tohto znenia:

„§ 648a.

(1) Ak má podľa rozhodcovskej smluvy každá strana zvoliť jedného alebo viac rozhodcov a jedna zo strán so zvolením mešká, ustanoví rozhodcu za ňu súd na návrh druhej strany, ak nie je v rozhodcovskej smluve ustanovené niečo iné. To isté platí, ak sa rozhodcovia stranami zvolení nemôžu dohodnúť na osobe tretieho (hlavného) rozhodcu; navrhovať je tu oprávnený aj každý z rozhodcov zvolených stranami.

(2) Na rozhodnutie o návrhoch podľa odseku 1 je príslušný všeobecný súd ktorejkoľvek strany, a ak taký súd nie je v Československej republike, súd, v obvode ktorého sa má konať rozhodcovské konanie; konanie vykoná sudca bez ústneho pojednávania.

§ 648b.

(1) Ak sa plnenie rozhodcovskej smluvy, najmä zvolenie rozhodcov a činnosť rozhodcov v konaní stalo vôbec nemožným, vysloví súd na návrh ktorejkoľvek strany, že rozhodcovská smluva stráca účinnosť.

(2) Ustanovenia § 648a ods. 2 platia tu obdobne.“

Čl. II.

Minister spravodlivosti sa zmocňuje, aby upravil a v Sbierke zákonov vyhlásil úplné znenie občianskeho súdneho poriadku, ako vyplýva z neskorších predpisov.

Čl. III.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1953; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Kyselý v. r.

arm. gen. Bacílek v. r.

Bílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Harus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

Kabeš v. r.

Kopecký v. r.

Krajčír v. r.

Krosnář v. r.

Málek v. r.

Maurer v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nepomucký v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Plojhar v. r.

Pokorný v. r.

Pospíšil A. v. r.

Pospíšil J. v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Rais v. r.

Smida v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.